

Til
Medlemmer af Folketingets Sundhedsudvalg

15. marts 2013

Osteoporose (knogleskørhed) dyrere end hidtil antaget. Sygdommen koster hvert år Danmark 11,7 mia. Kommunerne bærer over halvdelen af omkostningerne.

Knogleskørhed er forbløffende lavt prioriteret i den sundhedsøkonomiske debat, selvom sygdommen allerede i 2002 blev klassificeret som én af de 8 store folkesygdomme herhjemme.

Både WHO og Sundhedsstyrelsen anerkender, at over 500.000 danskere er ramt af knogleskørhed eller er i højrisiko for at få sygdommen, der koster Danmark milliarder i unødvendige omkostninger hvert år. Omkostningerne går især til borgere, der får brud på enten rygsøjle eller hofte, eftersom disse to brudtyper har meget dyre eftervirkninger (plejehjem, aflastning, hjemmepleje, behov for hjælpemidler, genoptræning mv.).

I andre lande, bl.a. England og Australien, har man i mange år forsøgt at opspore patienter, før de får deres første brud eller igangsættelse af behandling og opfølgning på dem, som pådrager sig et brud (har man først fået et osteoporotisk brud, er risikoen for at få endnu et brud, inden der er gået et år markant forøget). Resultater fra Australien viser, at man hermed kan forebygge 80% af alle nye frakturer.

Blev opsporingen af sygdommen bedre, er der således milliarder at spare for Danmark. Nogle steder i landet mere end andre steder. Således er der tendens til, at omkostningerne til knogleskørhed er højest i yderkanterne af Danmark.

I Osteoporoseforeningen har vi sammen med Dansk Knoglemedicinsk Selskab flere gange tidligere over for Sundhedsudvalg og skiftende ministre gjort opmærksom på, at området forsømmes – vi tænker dels på de rantes livskvalitet – dels på vores samfundsøkonomi. Vi har samtidig anvist retninger, der kan forbedre forebyggelsen.

I efteråret 2012 har Osteoporoseforeningen fået foretaget vedlagte analyse af de omkostninger, der er forbundet med knogleskørhed i Danmark. Beregningerne – der er sat ud fra forsigtighedsprincippet – viser, at knogleskørhed i 2011 kostede det danske samfund 11,7 milliarder kroner. Undersøgelsen er offentliggjort i det internationale fagtidsskrift Archives of Osteoporosis i Februar 2013.

Over halvdelen af omkostningerne bæres af kommunerne og er primært er relateret til behandling og ikke mindst efterfølgende genoptræning og pleje af patienter med hoftebrud. I betragtning af, at fx de australske erfaringer tyder på, at man vil kunne spare 80 % af omkostningerne med bedre forebyggende indsats, bør tallene vække interesse.

Derfor mener vi, at analysen kalder på opmærksomhed fra medlemmer af Folketingets Sundhedsudvalg, og vi vil derfor gerne diskutere analysen med dig på et møde, hvor vi gør rede for vore synspunkter og fremlægger konkrete forslag til forbedringer på området. Meget gerne inden for den næste måned, hvis det kan lade sig gøre.

De venligste hilsner

Ulla Steen Knappe
landsformand

Bilag:

Knogleskørhed er dyrere end tidligere antaget:
Af cand.scient. med speciale i sundhedsøkonomi, Louise Hansen